

LİSE ÖĞRENCİLERİNİN BEDEN ALGISI İLE YEME TUTUMU ARASINDAKİ İLİŞKİ

Esra TURAL BÜYÜK¹, Esra ÖZDEMİR²

¹Dr. Öğr. Üye., OMÜ Sağlık Bilimleri Fakültesi Samsun/Türkiye

²Beslenme Diyetetik Bölümü Öğrenci, OMÜ Sağlık Bilimleri Fakültesi, Samsun/Türkiye

e-mail: esratural55@gmail.com

Özet

Beden algısı ile yeme davranış bozukluklarının ilişkili olduğu bildirilmektedir. Özellikle adolesan dönem beden algısı ve beslenme sorunlarının yaşandığı bir dönem olarak dikkat çekmektedir. Bu araştırmanın amacı; lise öğrencilerinin beden algıları ile yeme tutumları arasındaki ilişkiyi incelemektir. Araştırmanın örneklemini cinsiyet ve üç farklı lise türü dikkate alınarak 240 onuncu sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Veriler soru formu, Beden Algı Ölçeği ve Yeme Tutumu Testi kullanılarak toplanılmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin analizi; tanımlayıcı istatistikler, Independent Sample t test ve Chi-square ile yapılmıştır. Öğrencilerin % 60'ı Beden Kitle İndeksi (BKİ) değer aralığına göre normal kilo aralığında olmasına rağmen öğrencilerin %36.6'sı kendilerini normal kiloda gördüklerini belirtmişlerdir. Öğrencilerin beden algısı puan ortalamaları ve yeme tutumu puanlarının cinsiyet, BKİ ve öğrencilerin kendi kilo algıları arasında ilişki olduğu ve bu durumun istatistiksel olarak anlamlı olduğu görülmüştür ($p<0.05$). Öğrencilerin yeme tutumu puanlarının cinsiyet ve BKİ değerleri arasında ilişki olduğu ve bu durumun istatistiksel olarak anlamlı olduğu görülmüştür ($p<0.05$). Öğrencilerin beden algısı puan ortalamaları ile yemek yeme tutum testi puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($p<0.05$). Yeme tutum puanı <30 'ın altında olan öğrencilerin daha fazla beden algısı puan ortalamalarına sahip olduğu görülmüştür. Bu araştırmanın sonucunda lise öğrencilerinin beden algısı ile yeme tutumu arasında ilişki olduğu, erkek öğrencilerin daha fazla beden algısına sahip iken kız öğrencilerin daha fazla yanlış yeme tutumu sergiledikleri görülmüştür. BKİ değerleri normal aralıkta olan öğrencilerin daha sağlıklı beden algısına ve yeme tutumuna sahip oldukları bulunmuştur.

Anahtar kelimeler: Adolesan, Beden Algısı, Yeme Tutumu

**ASSOCIATION BETWEEN HIGH SCHOOL STUDENTS' BODY IMAGES AND
EATING ATTITUDES**

Abstract

Body image and eating behaviour disorders are reported to be associated. Especially adolescence stands out as a period in which body image and eating problems are experienced. The purpose of this study is to examine the association between body image and eating attitudes. The sample of the study consists of 240 10th graders, with gender and three different types of high schools taken into consideration. The data were collected through question form, Body Image Scale and Eating Attitude Test. The data obtained from the study were analyzed with descriptive statistics, Independent Sample t test and Chi-square. Although 60% of the students were found to have normal weight according to Body Mass Index (BMI) range, 36.6% of the students stated that they thought they had normal weight. Association was found between students' body image score averages and eating attitude scores with their gender, BMI and students' images of their own weight and this association was found to be statistically significant ($p < 0.05$). Students' eating attitude scores and gender and BMI values were found to be associated and this association was found to be statistically significant ($p < 0.05$). Statistically significant association was found between students' body image score averages and their eating attitude test scores ($p < 0.05$). Students who were found to have < 30 eating attitude score were found to have higher body image score averages. As a result of this study, association was found between high school students' body image and eating attitudes and it was found that while male students had higher body image, female students showed more incorrect eating attitudes. Students whose BMI values were within the normal range were found to have healthier body image and eating attitude.

Key words: Adolescence, Body Images, Eating Attitudes

GİRİŞ

Beden algısı kişinin kendi bedeninin parçalarına ve onların işlevlerine karşı olumlu ve olumsuz duygularının kendisi tarafından değerlendirilmesi olarak tanımlanmaktadır. Beden algısı cinsiyet, yaş, vücut yapısı ve ağırlık durumu, benlik saygısı, bedenine karşı duyarlılık ve verilen anlam, medya baskısı ve toplumun beden görünüşüne verdiği değerden etkilenir. Kişinin kendi bedeni ile olmak istediği beden şekli arasında fark varsa beden memnuniyetsizliği ortaya çıkmaktadır (Aslan, 2004).

Yeme davranışı bozuklukları ise, bireyin beden algısının bozulması sonucunda yeme tutumu ve davranışında bozuklukların ortaya çıktığı bir hastalık tablosudur. Yeme bozukluklarına beden memnuniyetsizliği, ağırlık endişesi, erken matürasyon, düşük benlik saygısı ve kusursuz olma arzusu gibi faktörler neden olmaktadır (Uzdil vd, 2017).

Beden algısı ile yeme davranış bozukluklarının ilişkili olduğu bildirilmektedir (Legenbauer vd, 2014). Özellikle adölesan dönem beden algısı ve beslenme sorunlarının yaşandığı bir dönem olarak dikkat çekmektedir. Adölesan dönemi, hızlı bir büyümenin olduğu ve yaşam boyu devam eden alışkanlıkların yerleştiği bir dönemdir. Ayrıca bu dönemde fiziksel gelişim kadar bilişsel ve sosyal gelişimin de hızlı olmaktadır. Bu dönemde dış görünüşe verilen önem daha belirgin olup beden imajından hoşnutsuzluk daha sık görülür. Sağlıksız beslenme alışkanlıkları da bu dönemde görülen riskli davranışlardır. Bu yaş grubunda toplumun belirlediği ideal vücut ölçülerine kavuşma isteği, bu istek neticesinde beslenme düzeni üzerinde yapılan değişiklikler ve yanlış diyet uygulamaları, yetersiz ve dengesiz beslenmeye sebep olabilmektedir. Beden memnuniyetsizliği ve yeme davranış bozuklukları özellikle adölesan kızlarda daha yüksek olduğu bildirilmektedir (Thompson vd, 2006). Obez olarak kabul edilemeyecek hatta normal ağırlıkta olan kız adölesanlarda, ağırlık kaybetmek amacıyla diyet uygulamaları yaptıkları bilinmektedir. Yeme bozukluklarında aşırı kilo ve yağlanmaya ilişkin saplantılı korku, beden imajına yönelik ilginin de yoğun olarak artmasına yol açmaktadır (5,6).

Beden algısı, tutuma ilişkin çok boyutlu bir yapıdır. Biyolojik, psikolojik, toplumsal ve kültürel etkiler altında gelişir ve değişir. Beden algısı rahatsızlıklarının büyük kısmı ergenlik döneminde başlar, ancak daha küçük yaşlarda da ortaya çıkabilir(Özenoğlu, 2015; Güleç vd, 2008). Olumsuz beden algısı olan kişilerde kilo kontrolü davranışları daha çok oruç tutmak, ishal oluşturmak, sigara içmek, sağlıksız diyetler uygulamak ya da aşırı spor yapmak gibi eylemlerdir. Kilo endişeleri, yeme bozuklukları, düşük özgüven, depresif ruh hali ve intihar

düşüncesi ile ilişkilidir. Kızlar, kendilerini gerçekte aşırı kilolu olan erkeklere göre daha sık olarak aşırı kilolu olarak algılamaktadırlar. Beden algısı kuramları, kadın ve erkeklerin kendi bedenlerini farklı biçimde algıladıklarını ileri sürmektedir. Ergenlerin bir kısmı kendi kilo durumlarını doğru bir şekilde sınıflandıramamaktadır. Bireyler, öyle olmadıkları halde kendilerini normal kilolu olarak algılamaya devam ederlerse obezite riskiyle karşı karşıya kalabilirler (Ata vd, 2014; Baş vd, 2004). Özgen vd. (2012) ergen dönemdeki hem kız hem erkek öğrencilerin kilolarıyla yakından ilgilendikleri ve bu dönemde öğrencilerin mutsuz, stresli, öfkeli, üzgün, mutlu olma gibi değişen duygu durumlarının yeme davranışları üzerinde etkili olduğu tespit edilmiştir (Özgen vd, 2012).

Bu çalışma lise öğrencilerinin beden algıları ile yeme tutumları arasındaki ilişkiyi değerlendirmek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

METARYEL VE METOD

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evreninin 2014-2015 yılı içinde Samsun ilindeki tüm onuncu sınıf öğrencileri oluşturmuştur. Örneklemi ise öğrencinin cinsiyeti ve lise türleri dikkate alınarak sosyo-kültürel ve sosyo-ekonomik açıdan çeşitlilik göstermesi açısından Düz lise, Kız lisesi ve Erkek lisesi olmak üzere üç farklı lisede okuyan onuncu sınıf 240 öğrenci oluşturmuştur.

Veri Toplama Araçları

Araştırmanın verileri öğrencilerin sosyo-demografik özellikleri, boy ve kilo durumları, kilo algıları içeren soru formu ile Yeme Tutum Testi, Beden Algısı Testi ve Beden kütle indeksi (BKİ) yer almaktadır. Sosyo-demografik özellikleri ve beslenme alışkanlıklarının değerlendirme formu araştırmacı tarafından geliştirilmiş toplam 30 sorudan oluşan bir formdur. Bu formda ayrıca Beden kütle indeksi (BKİ), vücut ağırlığının (kg), boy uzunluğu (m²) karesine bölünmesi ile hesaplanmış ve DSÖ'nün sınıflamasına göre; <18.50 kg/m² zayıf, 18.50-24.99 kg/m² normal, ≥25.00 kg/m² kilolu/şişman olarak kabul edilmiştir (WHO WHO expert consultation). Ergenlerin boy ve kilo ölçümleri araştırmacının kendisi tarafından yapılmış ve kaydedilmiştir.

Beden Algısı Ölçeği; 1953 yılında Secord ve Jourand (1953) tarafından geliştirilmiş ve Hovardaoğlu (1993) tarafından geçerlilik ve güvenilirliği yapılarak Türk toplumuna

uyarlanmıştır. Ölçek, kişilerin bedenlerindeki çeşitli kısımlardan ve çeşitli beden işlevlerinden hoşnutluk düzeylerini ölçmeyi amaçlayan 40 maddeden oluşmaktadır. Ölçekte her madde için 1'den 5'e kadar değişen puanlar alan ve 'Hiç beğenmiyorum', 'Beğenmiyorum' 'Kararsızım', 'Beğeniyorum', 'Çok beğeniyorum' şeklinde 5 farklı yanıt seçeneği bulunmaktadır. Ölçekten alınan toplam puan, bireyin verdiği yanıtlara karşılık gelen puanların toplamı ile hesaplanmaktadır. Ölçeğin kesme noktası yoktur. Toplam puan 40-200 arasında değişmekte olup, alınan puanın yüksekliği bireyin bedeninden hoşnut olma düzeyinin yüksekliğini göstermektedir. Araştırmada beden algısı ile ilgili bulgular incelenirken ortalama beden algısı puanının düşük ve yüksek olmasına göre değerlendirme yapılacaktır (Hovardaoğlu, 1993).

Yeme Tutumu Testi (YYT): Yeme Tutum Testi (YTT) yemek yeme ile ilgili davranış ve tutumlarını, normal bireylerde var olan yeme davranışlarındaki olası bozuklukların belirtilerini ölçmektedir. Garner ve Garfinkel (1979) tarafından geliştirilmiş ardından Savaşır ve Erol (1989) tarafından geçerlilik ve güvenilirlik çalışması yapılarak Türkçe'ye çevrilmiştir. Toplam puanın düzeyi, psikopatolojinin düzeyi ile doğrudan ilişkilidir. YTT klinik düzeyde bozuk yeme davranışı ile ilgili yatkınlığı ve tutumu belirleyebilir. Altı basamaklı likert tipi yanıt formu ile 40 madde içerir. YTT'deki 1.,18.,19.,23.,27.,39. maddeler ters puanlanmaktadır. Kesme noktası 30 puandır. Alınan puanın 30'un üstünde olması pozitif sonuçtur (Savaşır ve Erol, 1989).

Verilerin Değerlendirilmesi

Araştırma verileri bilgisayar ortamında, SPSS 17 Paket programı ile bilgisayar ortamında değerlendirilmiş, tanımlayıcı tablolar bu program yardımıyla oluşturulmuştur. Araştırma veri analizinde χ^2 (ki-kare) testi, frekans testi kullanılmıştır.

Araştırma evrenini lise iki öğrencileri oluşturduğundan elde edilen veriler yalnız bu yaş gurubu bireyler için genellenebilir. Veriler toplanırken örneklem gurubunun metabolik hastalıkları ve kullandıkları ilaçlar sorgulanmadığından bunların ağırlık üzerindeki etkileri dikkate alınmamıştır. Veriler katılımcıların verdiği bilgilere dayandığından, değişkenler beyan edildiği kadarıyla tespit edilmiştir.

BULGULAR

Tablo 1'e göre araştırma gurubunun %61,25'ini kız, Öğrencilerin %77,9'u çekirdek aile yapısında, %65,4 'ünün gelir giderden fazla şeklinde olarak belirlendi. Öğrencilerin %57,5'nin annesinin eğitim durumunu lise mezunu olup, %78'inin annesi çalışmamaktadır (Tablo 1).

Tablo 1: Araştırma Gurubunun Sosyo-demografik Özelliklerine Göre Dağılımı

Özellikler		n (%)
Cinsiyet	Kız	147 (61.2)
	Erkek	93 (38.8)
Aile durumu	Çekirdek	187 (77.9)
	Ataerki	53 (22.1)
Gelir durumu	Gelir giderden az	27 (11.3)
	Gelir gidere denk	56 (23.3)
	Gelir giderden fazla	157 (65.4)
Annenin eğitim durumu	Okuryazar	17 (7.0)
	İlkokul	21 (8.8)
	Ortaokul	13 (5.4)
	Lise	138(57.5)
	Üniversite	51 (21.3)
Annenin çalışma durumu	Çalışıyor	73 (22,0)
	Çalışmıyor	167 (78.0)
Toplam		240(100.0)

Öğrencilerin %60'ı BKİ değer aralığına göre normal kilo aralığında olduğu saptanmıştır. Öğrencilere kendi kiloları hakkında görüşleri sorulduğunda ise %36.6'sı normal kiloda olduklarını ve %35.4'ü ise kilolu olduklarını belirtmişlerdir (Tablo 2).

Tablo 2: Öğrencilerin BKİ değerleri ve Kendi Kilosu Hakkındaki Görüşleri

		Sayı %
BKİ	<18.5 (Zayıf)	12 (5.0)
	18.5-24.9 (Normal)	145 (60.0)
	25-29.9 (Kilolu)	51 (21.2)
	30-34.9 (Şişman)	23 (9.5)
	35-39.9 (Obez)	9 (3.7)
Kilonuz hakkındaki düşünceniz	Çok zayıfım	17 (7.0)
	Zayıfım	11 (4.5)
	Normalim	88 (36.6)
	Kiloluyum	85 (35.4)
	Şişmanım	39 (16.2)

Öğrencilerin beden algısı puan ortalamalarının cinsiyet, BKİ ve öğrencilerin kendi kilo algıları arasında ilişki olduğu ve bu durumun istatistiksel olarak anlamlı olduğu görülmüştür ($p<0.05$). Erkek öğrencilerde kız öğrencilere göre, BKİ değer aralığı normal aralıkta olanların diğer aralıktaki değerlerde olan öğrencilere göre ve kendi kilo algısı normal olanların diğer kilo algı değerlerine göre daha fazla beden algısı puan ortalamalarına sahip olduğu görülmüştür (Tablo 3).

Tablo 3: Öğrencilerin Beden Algısı Puan Ortalamalarının Cinsiyet, BKİ ve Kendi Kilo Algıları İle İlişkisi

Özellikler		n	Beden Algısı Puan Ortalaması	p
Cinsiyet	Kız	147	147.40 ± 47.38	40.639 <0.009
	Erkek	93	150.30 ± 31.23	
BKİ	<18.5 (Zayıf)	12	146.50±55.02	19.55 <0.001
	18.5-24.9 (Normal)	145	150.55±29.03	
	25-29.9 (Kilolu)	51	146.49±38.14	
	30-34.9 (Şişman)	23	143.69±44.25	
	35-39.9 (Obez)	9	142.55±49.01	
Kilonuz hakkındaki düşünceniz	Çok zayıfım	17	147.94±47.88	17.36 0.021
	Zayıfım	11	149.09±27.00	
	Normalim	88	151.52±29.98	
	Kiloluyum	85	147.83±32.72	
	Şişmanım	39	144.38±41.65	
Toplam	154,43± 22,68 (min:135—Max.158)			

Öğrencilerin yeme tutum testi puanı ≥ 30 olanların oranı %11.6 olup, kızların %16.4'ü ve BKİ değer aralığı normal olanların %6.6'sının yanlış yeme tutumuna sahip oldukları bulunmuştur. Yeme tutumu puanları ile cinsiyet ve BKİ değerleri arasında ilişki olduğu ve bu durumun istatistiksel olarak anlamlı olduğu görülmüştür ($p < 0.05$). Kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre ve BKİ değer aralığı normal aralıktaki diğer aralıktaki değerlerde olan öğrencilere göre daha fazla yanlış yeme tutumu sergiledikleri saptanmıştır (Tablo 4).

Tablo 4: Öğrencilerin Yeme Tutum Testi Puan Ortalamalarının Cinsiyet ve BKİ İle İlişkisi

		YTT Puanı		
		<30 n(%)	>30 n(%)	
Cinsiyet	Kız	123(83.6)	24(16.4)	32.26
	Erkek	89(95.6)	4(4.4)	< 0,021
BKİ	<18.5 (Zayıf)	11(3.5)	1(0.4)	13.64
	18.5-24.9 (Normal)	129(36.9)	16(6.6)	< 0.026
	25-29.9 (Kilolu)	43(17.9)	8(3.3)	
	30-34.9 (Şişman)	22(9.1)	1(0.4)	
	35-39.9 (Obez)	7(2.9)	2(0.8)	

Öğrencilerin beden algısı puan ortalamaları ile yemek yeme tutum testi puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($p < 0.05$). Yeme tutum puanı <30 'ın altında olan öğrencilerin daha fazla beden algısı puan ortalamalarına sahip olduğu görülmüştür (Tablo 5).

Tablo 5: Yeme Tutumu ve Beden Algısı Arasındaki İlişki

	Yeme Tutum Testi Puanı	
	<30	>30
Beden Algısı Puanı Ortalaması	154.76±32.13	149.65±24.03
$X^2: 32,54 \quad p<0.001$		

TARTIŞMA

Çalışmamızda öğrencilerin sosyo-demografik özelliklerinden cinsiyet faktörü hariç diğer faktörlerin (aile tipi, gelir düzeyleri, annelerinin eğitim durumu ve çalışma durumları) kendi kilo algılarını, yeme tutumlarını ve beden algılarını etkilemediği saptanmıştır (Tablo 1). Yapılan bazı çalışmalarda da gelir düzeyi ve anneye ait sosyo-demografik özelliklerin öğrencilerin yeme tutumları ve beden algılarında etkili olmadığı görülmüştür (Uskun ve Şabaplı, 2013; Yıldırım vd, 2017). Araştırmada öğrencilerin % 60'ı BKİ değer aralığına göre normal kilo aralığında olmasına rağmen öğrencilerin sadece %36.6'sı normal kiloda olduklarını olarak belirtmişlerdir (Tablo 2). Özmen vd. (2007) öğrencilerin %36.7'si şişmanlamaktan korktuğunu dile getirmişlerdir. Uskun ve Şabaplı (2013) öğrencilerin %66.6'sının BKİ değer aralığı normal olmasına rağmen % 23.9'u normalden zayıf, %22.1'i ise aşırı kilolu/şişman olduklarını düşünmüşlerdir. Karadamar vd. (2015) ergenlerin gerçekte fazla kilolu/obez olanlar %13.6 iken ergenlerin %37.1'i kilolu olduğunu düşünmüşlerdir. Ayrıca bu çalışmada kızların kilolu olduğunu düşünme oranı erkeklerden fazla bulunmuştur. Ergenlerin yaklaşık yarısı kilosunu kontrol etme girişiminde bulunmuştur.

Araştırmamızda öğrencilerin beden algısı puan ortalamalarının cinsiyet, BKİ ve öğrencilerin kendi kilo algıları arasında ilişki olduğu ve bu durumun istatistiksel olarak anlamlı olduğu görülmüştür ($p<0.05$). Erkek öğrencilerde kız öğrencilere göre, BKİ değer aralığı normal aralıktaki değerlerde olan öğrencilere göre ve kendi kilo algısı normal olanların diğer kilo algı değerlerine göre daha fazla beden algısı puan ortalamalarına sahip olduğu görülmüştür (Tablo 3). Ata vd. (2014) obez olmayanların daha doğru beden algısına sahip oldukları, obez olanlarınsa kendilerini daha normal görmeye çalıştıkları, normal kiloda olan kadınlardan %90'ın üzerinde oranda kendisini hafif kilolu ve zayıf olarak hissettikleri ve erkeklerde ise normal olup kendini yine normal görenlerin oranı % 88.7 olarak bulunmuştur. Uskun ve Şabaplı (2013) öğrencilerin kendilerini gerçekte olduğundan farklı

algıladıkları kız öğrencilerde beden algısının erkeklere göre daha bozuk olduğu ve ağırlığından memnun olmayanların beden algılarının iyi olmadığı belirlenmiştir. Hamurcu vd. (2015) obez kadınlarda yapılan çalışmada BKİ ile düşük beden algısı arasında anlamlı bir ilişki olduğu ve olumsuz beden algısının kişinin gerçek ağırlığından çok, algıladığı beden ağırlığıyla ilişkili olduğu görülmüştür.

Çalışmamızda öğrencilerin %11.6'sı yanlış yenme tutumu (yeme tutum testi puanlarının >30 olan) sergiledikleri bulunmuştur. Öğrencilerin yeme tutumu puan ortalamalarının cinsiyet ve BKİ değerleri arasında ilişki olduğu ve bu durumun istatistiksel olarak anlamlı olduğu görülmüştür ($p<0.05$). Kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre ve BKİ değer aralığı normal aralıkta olanların diğer aralıktaki değerlerde olan öğrencilere göre daha fazla yanlış yeme tutumu sergiledikleri saptanmıştır (Tablo 4). Lise öğrencilerinin yeme tutumları ile ilgili yapılan araştırmalara bakıldığında, Yıldırım vd. (2017) olumsuz yeme tutumuna sahip olma düzeyi %8.6, Tural Büyük ve Duman'ın (2014) çalışmalarında %8, Çam (2017) çalışmasında %18.3, Uzdil vd. (2017) çalışmasında %14, Tanrıverdi vd. (2011) çalışmasında %17.3 ve Singh vd. (2016) çalışmasında %31 olarak bulunmuştur. Ayrıca bu çalışmalarda da kız öğrencilerde erkek öğrencilere göre daha fazla yeme tutum bozukluğu davranışına sahip oldukları görülmüştür. Uskun ve Şabaplı (2013) çalışmasında ve Ağaçdiken vd. (2016) çalışmasında da kızlarda daha fazla yeme tutum bozukluğu davranışına sahip oldukları bulunmuştur. Kız öğrencilerdeki olumsuz yeme tutumu, erkeklerdeki olumsuz yeme tutumundan daha yüksektir. Bu sonuç literatürdeki diğer çalışmalarla da uyumludur.

Öğrencilerin beden algısı puan ortalamaları ile yemek yeme tutum testi puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($p<0.05$). Yeme tutum puanı <30 'ın altında olan öğrencilerin daha fazla beden algısı puan ortalamalarına sahip olduğu görülmüştür (Tablo 5). Uskun ve Şabaplı (2013) çalışmasında da yeme tutum puanı ile beden algısı puanı arasında pozitif bir korelasyon olduğu, kızların beden algısı puanı ve yeme tutum puanının erkek öğrencilerden daha düşük olduğu saptanmıştır. Yapılan diğer çalışmalara bakıldığında Örsel vd. (2004) diyet yapan gruplarda ve kızlarda daha düşük beden imajı ve kendilik algısı saptamıştır. Çam (2017) bozulmuş yeme tutumu olan ergenlerin; fonksiyonel sağlık alanında mental sağlık skoru ve benlik saygısı skorunun, bozulmuş yeme tutumu olmayanlara göre anlamlı olarak daha düşük bulmuştur. Tanrıverdi vd. (2011) lise öğrencilerinde yeme bozukluğu belirtileri ile benlik saygısı arasında anlamlı bir ilişki olduğunu bulmuştur.

KAYNAKLAR

Aaçdiken Alkan S. Özdelikara A. Mumcu Boęa N. Hemşirelik Öğrencilerinin Yeme Tutumunun Belirlenmesi. Hemşirelikte Eğitim ve Araştırma Dergisi 2016;13 (3): 250-257.
Aslan D. Beden algısı ile ilgili sorunların yaratabileceği beslenme sorunları. STED 2004; 13(9): 326-329.

Ata A., Vural A., Keskin F. Beden Algısı ve Obezite. Ankara Med J, 2014, 14(3): 74 -84.
Baş M, Aşçı FH, Karabudak E, Kiziltan G. Eating attitudes and their psychological correlates among Turkish adolescents. Adolescence 2004;39(155):593-599.

Çam HH.Ergenlerde yeme bozukluğu görülme sıklığı ve ruhsal semptomlarla ilişkisi. Turk J Public Health 2017;15(2):96-105.

Garner D, Garfinkel P. The EAT: An index of the symptoms of anorexia. Psychological Medicine 1979; 9: 273-279.

Güleç M,Yabancı N, Göçgeldi N. Ankara'da iki kız öğrenci yurdunda kalan öğrencilerin beslenme alışkanlıkları. Gülhane Tıp Dergisi 2008; 50: 102-109.

Hamurcu P., Öner C., Telatar B., Yeşildağ Ş. Obezitenin benlik saygısı ve beden algısı üzerine etkisi. Türk Aile Hek Derg 2015;19 (3): 122 - 128

Hovardaoğlu, S. Vücut Algısı Ölçeği. Psikiyatri Psikoloji Psikofarmakoloji 3P 1993; 1(Ek 2): 26- 27. 17.

Karadamar M, Yięit R., Sungur MA. Ergenlerin kiloları ile ilgili algıları ve kilo kontrolüne yönelik davranışlarının incelenmesi Hemşirelikte Araştırma Geliştirme Dergisi 2015; 17(1): 51-61.

Legenbauer T., Thiemann P., Vocks S. Body Image Disturbance in Children and Adolescents with Eating Disorders. Zeitschrift für Kinder- und Jugendpsychiatrie und Psychotherapie 2014; 42 (1):51–59

Örsel S, Canpolat B, Akdemir A, Ozbay H. Diyet yapan ve yapmayan ergenlerin kendilik algısı, beden imajı ve beden kitle indeksi açısından karşılaştırılması. Türk Psikiyatri Dergisi 2004; 15(1): 5-15.

Özenoğlu A. Kadın ve Yeme Davranışı Bozuklukları. Türkiye Klinikleri J Nutr Diet-Special Topics. 2015; 1(1): 73-7.

Özgen L., Kınacı B., Arlı M. Ergenlerin Yeme Tutum ve Davranışları Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi, 2012;45(1): 229-247.

Özmen D., Çetinkaya A., Ergin D., Şen N., Dünder Erbay P. Lise Öğrencilerinin Yeme Alışkanlıkları ve Beden Ağırlığını Denetleme Davranışları .TSK Koruyucu Hekimlik Bülteni, 2007: 6 (2).98-105.

Savaşır I., Erol N. 1989. Yeme Tutum Testi: Anoreksi Nervoza Belirtileri İndeksi, Psikoloji Dergisi, 7(23): 19-25.

Secord PF, Jourard SM. The appraisal of bodycathexis: bodycathexis and the self. J Consult Psychol 1953; 17: 343-347. 16.

Singh Mannat M, Parsekar Shradha S, . T.V. Bhumika. Body Image, Eating Disorders and Role of Media among Indian Adolescents J. Indian Assoc. Child Adolesc. Ment. Health 2016; 12(1):9-35

Tanrıverdi D., Savaş E., Gönüllüoğlu N., Kurdal E., Balık G. Lise Öğrencilerinin Yeme Tutumları, Yeme Davranışları ve Benlik Saygılarının İncelenmesi Gaziantep Tıp Derg 2011;17(1):33-39.

Thompson JK, Coover MD, Richards JK, Jhonson S, Cattarin J. Development of body image, earing distubance and general pschological functioning in female adolescents: Covarianca structure modeling and longitudinal investigations. Int J Eat Disord 2006; 18(3): 221– 236

Tural Büyük E.,Duman G. Farklı Okullarda Okuyan Lise Öğrencilerinin Yeme Tutum ve Davranışlarının Değerlendirilmesi The Journal of Pediatric Research 2014;1(4):212-7.

Uskun E., Şabaplı A. Lise Öğrencilerinin Beden Algıları ile Yeme Tutumları Arasındaki İlişki TAF Preventive Medicine Bulletin, 2013: 12(5):519-528.

Uzdil Z, Özenoğlu A., Ünal G. Lise Öğrencilerinde Yeme Tutumlarının Beslenme Alışkanlıkları, Antropometrik ve Demografik Özellikleri İle İlişkisi. Düzce Üniversitesi Sağlık Bilimler Enstitüsü Dergisi, 2017; 7(1): 11-18

WHO expert consultation. Appropriate body-mass index for Asian populations and its implications for policy and intervention strategies. The Lancet. 2004; 363(9403): 157-63.

Yıldırım S., Uskun E., Kurnaz M. Bir İl Merkezinde Liselerde Eğitim Gören Öğrencilerin Yeme Tutumları ve İlişkili Faktörler, J Pediatr Res 2017;4(3):149-55.